

4. Ditt namn skall och en stjerna få.
En tårna, ung och fri, Skall till din graf
med rosor gå Och dess prestinna bli.

Den Sjette:
Swenskt Folksång.

Ur Swenska hjertans djup en gång En
samfäld och en enkel sång, Som går till
Kungen fram! War honom trofast och hans
ätt, Gör kronan på hans hjesa lätt Och
all din tro till honom sätt, Du folk af
fräjdad stam!

2. O Konung! folkets majestät Ur af-
wen ditt, beskärma det Och värna det från
fall! Stå of all werldens härar mot, Ei
blinka wi för deras hot, Wi lägga dem
inför din fot — En kunglig fotapall.

3. Men stundar och vårt fall en dag,
Från dina skuldror purpurn tag, Lyft af
dig kronans twång; Och drag de låra fär-
ger på, Det gamla gula och det blå, Och
med ett swärd i handen gå Till kamp och
undergång.

4. Och grip vår fista fana du, Och
dristeliga för ännu I döden dina män! Ditt
trogna folk med hjeltmod Skall sömma af
sitt bästa blod En kunglig purpur warm
och god, Och weckla dig i den.

5. Du himlens Herre! med of war, Som
förr du med of warit har, Och lifwa på
vår strand Det gamla lunnets art igen
Hos Sveakungen och hans män, Och låt
din ande hwila än Utöfwer nordanland.

GS 1942

Ser walda och Kraftiga
Bewärings- och Krigs-
Wisor.

Den Första:
Bewärings-Wisa
för Kalmar Läns och Vlands Bewärings-
ynglingar.

Författad af en Bewäringsyngling.
Rasht upp! Till Kulltorp syres färden! etc.

Den Andra:
Bewärings-Marsch.
Hej, flickor små, se nu etc.

Den Tredje:
Den Swenska Landt-Soldaten.
Framåt, I gofsar blå! etc.

Den Fjerde:
Rekryt-Exercis.
Wenster, höger, takt och tu etc.

Den Femte:
Fosterländskt Krigssång.
O, yngling, om du hjerta har etc.

Den Sjette:
Swenskt Folksång.
Ur Swenska hjertans djup en gång etc.

Pris: 2 fl. Rgs.

1851

Kalmar.

Tryckt hos D. & A. Westlin. 1851.

*for
finner
om
27*

Den Första:

Bewärings-Wisa

för Kalmar Län och Ölands Bewä-
ringshynglingar.

Författad af en Bewäringshyngling.

Sj. som: Det gamla Götha Lejon, hvilat, etc.

Räskt upp! till Kulltorp sthres färd!
Muskött på arm! Hör, trumman går!
Ej byta wi, mot hela werlden,
Det nöje, som oss förestår!
Gewäret är oss kärt, kamrater!
Att låra slå det är vår fröjd:
Wi äro födda till Soldater,
Och kämpalek är glädjens höjd!

2. Kamrater! Om wi finge tåga
Räkt emot Ryssen! — med hwad mod
Wi våra lif då skulle wåga
Blott för att gjuta ut hans blod!
Hur gladt barbarens skalle krossa,
Och kulan sänka i hans bröst,
Och hämndens bundna åskwigg lossa
Mot Finlands röfware, till tröst!

3. Ja, kan ske skall den tid och blifwa!
Till dess ditt mordstål göm — men då,
När tider blir, låt hämnaden drifwa
Dig ut, att Österns buse slå! —
Emellertid kamrater fåra,
Vi gå till Kulltorps fagra slått,
Att frigar-hrket nogha låra,
För att vår seger göra lätt.

4. Hwad våra flickors hjertan picka
Af stolthet, då de se oss här,
I uniform, fällt mot dem blicka,
Med hjertat tryckt mot vårt gewär!
Och tänk hwad han, i alla tider,
Som drabbar den "kasserade,"
Som ej af något annat lider,
An af sin räddslas elände!

5. Vi, deremot, kan icke byta
Mot gods och guld de glada dar:
Alsingenting man ser sig tryta,
Och räknar ej den tid som far.
När öfwer slätten vi marcherat,
Och gjort ett halt, så marken skalf,
Då säger den oss kommenderat:
"Bra goösar! Så har jag befallt!"

6. Vid öfningen vi snart bli wana,
Och låckt vi slå på kolfwarne;
Den ed, vi swurit Gud och fana,
Den ryggas ej, hwad än må ske.
Nej, med ett mod, som faran härar,
Vi störta fram i stridens larm,
Då segrens jubel mot oss dånar,
Vi sjunka till vår flickas barm.

Den Andra:

Bewärings-Marsch.

Sej, flickor små, se nu Hur wi, "i takt och tu,"
Med magen in och bröstet ut Marsche-
ra fram, att utan prut För er och land och
lag och rätt Ge fyr och fälla bajonett, Ba-
jonett — Takt och tu . . takt tu!

2. Fast krutrök, sol och dam Os swär-
tat bak och fram, Är hjertat som gewäret
blankt Och till humöret aldrig krankt, Ty
utan knep och wänsterswång Det bär sin tös
i fast gehång, Fast gehång — Takt och tu . .
takt tu!

3. När hon i slätten går, Och ladan
tält består, Då mönstras af till stopp och
halt Med marsch-force, rewelj och allt, Och
hem wi dra enhvar till sitt Att exercisen
sköta fritt, Sköta fritt — Takt och tu . .
takt tu!

Den Tredje:

Den Swenska Landt-Soldaten.

Framåt, I goösar blå, Framåt I goösar
blå! Till seger skall det gå. Ja till seger
skall det gå. Framåt i slutna led, War
alltid Swenstens sed, Och ej för elden blin-
ka när kanonen dundrar wred. Och more
är så Bystrar, som mygg i sommarqväll,
i wilje rensa lusten med storm från Mor-
3 fjäll. Framåt i goösar blå, Till seger
det gå, Hurra, hurra, hurra!

2. Framåt, I Nordens mån, Framåt,
I Nordens mån! Musköterna på spänn, Så
musköterna på spänn! Du lätta tiraljör,
Du raske granadör, Gif akt att owån kom-
mer ej för när ditt blanka rör; Som unga
Caroliner wi wilja ärligt slå, Och kulans
sång som fordom är vår musik för oss.
Framåt, I Nordens mån: Musköterna på
spänn! Hurra, hurra, hurra!

3. Du kämpeskara god, Du kämpeskara
god! Framåt med lustigt mod, Så framåt
med lustigt mod: Med bröstet trotsigt sträckt,
Wrid upp mustaschen läckt, Och wisa att
du går, kamrat, i elden oförsträckt! För allt
hwad herrligt finnes i Skandinaviens land,
För årens gamla anor och flickans ljuswa
band, Du kämpeskara god, Framåt med lu-
stigt mod! Hurra, hurra hurra!

Den Fjerde:
Mefrnt-Exercis.

Wenster! höger! takt och tu! Fan er alla
tage! Swäng ej så med armen du Och drag
in din mage! Wenster! höger! Som en palt
Går korpral'n i téten. "Halt!" för sjutton
tusan, "halt!" Hwilla träd-belåten!

2. Karlar! jag skall eder slå Gula, blå
och gröna. Se på den! Hur kan du
Som en äggsjuk höna? Konglig W
och jag ha blott skam af eder.
gen rast i dag, Ingen — på min

3. "Framåt rätta er!" Till jul Ti

i derborta! Fram med orostet, långa drul,
Hufwut upp du korta! Jag blir galen om
i ej Mig att reta sluten. Den som rör en
lem på sej Pryglas på minuten.

4. "Ordning! Wenster om! I ett!" Se
blott på de djuren! Ligger då platt intet
wett Uti bondnaturen? Åsna, drummel och
bulwan, Ynkrygg, nöt och bengel! Är det
wenster det, din fan? Ack, du ljusens engel!

5. Jag och Konglig Majestät Snart er
djefwuln gifwa. Bara se på mig och låt
Annat allt få blifwa . . . Blott med mig
på jordens ring Hafwen i att göra. Eld
och swafwel! — ingen ting Får er tanke
störa.

6. Karlar! jag skall säga er Att i åren
orar: En åt jorden blänger ner, En åt him-
len kopar. Hasselkäppens ljuswa slågt Kring
er rygg skall ila. Uj! mitt tålamod är
knäckt; — Still! — "på stället hwila!"

Den Femte:

Fosterländsk Krigsfång.

Sj. som: Bort plog och spade ur min hand, etc.

D, yngling! om du hjerta har Att tram-
pa fädrens fjät, Flyg till ditt fosterlands
försvar, Dö eller rädda det.

2. Så ljusligt är ej källans sus Bred-
wid en blomsterstrand, Så herrligt icke da-
gens ljus, Som dö för fosterland.

3. Hwart tidehwarf ditt hjeltenamn På
ryktets wingar för: När i odödlighetens famn
Ditt lof du sjungas hör.